

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 79. Henricus Joyosa ad Capuccinorum institutum reversus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

priæ vitæ discrimen alienæ saluti post-
habuit: cum vero hæresis genius ad-
quævis audenda proclivis hosce cives
eo adigeret, ut Sacerdotem, qui in ipsa
Christi in cœlum ascendenti solemnitate
suggestum ad concionandum conscen-
derat, e templo ignominiose detru-
derent, ac Præsulem ad discessum vio-
lenter cogerent, hinc is clam ac-
cersita navi urbe excedere statuit,
quæsito obtentu, quod novæ electioni
Trevirensis Archiepiscopi interesse co-
geretur. Discedente hoc Præsule Ve-
salienses ruptis omnibus licentioris vi-
tæ repagulis palam hæresin pristinam
profiteri cœperunt. Ita nempe Catholi-
ci exercitus metu Religio invec̄ta, hæ-
retici vero agminis robore rursus abie-
cta est, luculento exemplo, quod vera
fides, nisi plantante Deo sponte in ani-
mis nascatur, altas raro agat radices.

§. LXXIX.

*Henricus Joyosa ad Capuccinorum
Institutum reversus.*

*Spond. hoc
anno n. 9.
Daniel
p. 254.
Thuan. Hist.
lib. 122.*

Hoc anno luculentum divini Numinis
fortiter, suaviterque vocantis speci-
men elucebat in Henrico Joyosa Duce,
ac Franciæ Marefcallo. Hic antea di-
ctus Buchagiæ Comes, conjuge sua Ca-
tharina Espernonii Ducis sorore fatis
functa, ex qua unicam Filiam susceperat,
mun-

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

mundanam vanitatem pertæsus vigesimo post die anno Christi millesimo quingentesimo octogesimo quarto Patrum Capucinatorum habitum induit, regulamque professus est, Pater Angelus Ivo Parisiensis dictus: cum vero Occidaniæ Nobiles, ac Provinciæ Ordines Religione Catholici Ligam, seu sacrum fœdus contra Henricum IV. conflarent, ac integrum exercitum contraherent, a Tolosano Archiepiscopo Henrici Fratris importunis precibus extorquebant, ut obtenta summi Pontificis venia Pater Angelus habitu deposito fœderati exercitus imperium post Antonii Scipionis Fratris sui ad Villamurium extincti mortem anno salutis nostræ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo in se susciperet. Ergo Pater Angelus antea Comes, postea Monachus, ac denuo Bellidux per integros septem annos profanam, quam abjecerat, militiam exercebat, ac præcipuum Fæderatorum caput in Galliis evaserat, suam opem pro tuenda fide Catholica in castris magis, quam in clauistro, necessariam fore arbitratus. Obstupuit orbis, dum hunc Franciæ Marefcallum, qui per tot annos rursus aulæ delitiis, pompæ, honorumque illecebris sat liberaliter assueverat, suamque Filiam Montpenserio Duci desponderat, denuo hoc anno ad
Mona-

Sæcul. XVI.

A. C. 1599.

Monasticam vitam, quam ante duodecim circiter annos professus erat, relicta hujus sæculi vanitate Parisiis mense Martio redeuntem in Cappuccinorum cœnobio conspexerat: tam generosæ autem mutationis causas varii varias asserunt, quippe præter specialem Dei famulum suum revocantis dispositionem scriptorum nonnulli referunt, quod post redditam Franciæ pacem cessante causa, ob quam habitum deserere permittebatur, rursus ad religiosæ vitæ professionem redire tam importune a summo Pontifice sollicitatus fuerit, ut ipsemet propriæ suæ conscientiæ stimulis agitatus habitum resumere decreverit: verum hæc ratio minus veritati consona videtur; Henricus enim vi gratiæ a Papa obtentæ haud amplius Religioni Cappuccinorum permanebat obstrictus, sed ab ipsomet Clemente VIII. anno post Christum natum millesimo quingentesimo nonagesimo quinto die quinta Maji diploma obtinuit, vi cujus commutata votorum Religione ad Ordinem Equitum Melitensium transire permittebatur: præterea sequenti anno die decima octava Septembris aliis literis Apostolicis eidem concessum, ut omnibus suæ familiæ bonis non modo tum possessis, sed etiam impostero quocunque modo sibi obvenientibus usque ad vitæ suæ

fuæ finem frui valeret: ex his igitur sat
 manifeste elucet, quod nec Henricus
 propriæ conscientiæ, nec Pontificii imperii metu adactus ad suum Ordinem redierit. Refert etiam Pater Daniel in sua Franciæ Historia, a Subleto de Noyers secretioris Senatus apud Ludovicum XIII. Ministro narratum fuisse, quod præfati Subleti Parens tum regiarum rationum Tribunus de Henrici salute valde sollicitus, huic Marefcallo Francisci Borgiæ vitam tradiderit, hic vero ex illius lectione adeo fuerit commotus, ut compositis rebus domesticis mundo valedixerit: attamen hæc relatio unius duntaxat Authoris testimonio suffulta haud satis firma videtur, magis comprobatum est id, quod ille Author, qui præfati Joyosæ Marefcalli vitam descripsit, præter alios hunc in modum recenset: "Hic Pater Ivo a Cap-
 „puccinorum Cœnobio ad Ligistas tran-
 „siens in gratiam Henrici IV. haud re-
 „diit, nisi cum ei clam Marefcalli
 „Franciæ dignitas promitteretur: po-
 „stea sub nomine Marefcalli de Joyosa
 „in aula commorans, dum quondam
 „cum Henrico IV. Rothomagum pro-
 „ficiscebatur, populo turmatim concur-
 „sitante ab eodem Rege interrogaba-
 „tur, quam ob caussam hunc populum
 „etiam neglecto manuum suarum labo-

„Te

Sæcul. XVI.
 A. C. 1599.

Sæcul. XVI. „re hūc convolare ipse crederet? ad
 A.C. 1599. „hæc reposuit Mareſcallus: abs dubio
 „hæc gens regiam suam Majestatem tot
 „præclaris facinoribus celebratissimam
 „admiratura convolat: erras mi bone
 „respondit Rex, non me admiratur, sed
 „te; ipsis enim insolitum est, Cappuci-
 „num undique auro contactum conspi-
 „cere: his verbis Henricus Mareſcal-
 „lus ingenti pudore suffusus eadem ad
 „huc vespera ad Cappuccinorum coeno-
 „bium reversus est, ac paulo post sulce-
 „pto rursus habitu interruptum vitæ
 „sanctioris studium proſequabatur.
 Hæc ille: ast quacunque demum ex
 causa hic Mareſcallus ad tam genero-
 sum animi propositum incitatus fuerit,
 id omnino certum est, quod postea in
 magna austeritate, atque assiduo virtu-
 tum studio, & sincera antea actæ vitæ pe-
 nitentia perseverarit, & licet præter li-
 terarum humaniorum rudimenta aliis
 sacratioribus scientiis imbutus non fuis-
 set, brevi tamen sermone, & opere po-
 tens suis Concionibus plures ad melio-
 rem frugem reduxit, obstupescens
 quam plurimis, quod homo aula enutri-
 tus, atque a literarum studiis alienus
 sola ingenii felicitate, necnon animarum
 zelo fervorem aciente tam cito in elo-
 quentem non minus, ac doctum Eccle-
 siasten evaserit. Scripsit etiam gallico
 idio-

idiomate præclarum librum, cui titulus: **Sæcul.XVI.**
christiana virtutum Schola, in quatuor **A.C.1599.**
 partes divisum, cujus secunda versio Ger-
 manica Pragæ typis Wolfgangi Wik-
 harti anno post partum Virginis mille-
 simo septingentesimo vigesimo prodiit.
 Ceterum in prima hujus libri parte hic
 Author disserit de obligationibus ho-
 minis christiani erga Deum, in secun-
 da de officiis erga seipsum, in tertia de
 officiis erga suam propriam familiam,
 subditos, & superiores, in quarta deni-
 que agit de sano rerum temporalium u-
 su, necnon de aptis humanæ societatis
 vinculum conservandi modis.

§. LXXX.

*Franciæ Legatus Romam decretus
 ad procurandum Regis di-
 vortium.*

Quamvis inter Franciæ, & Hispaniæ *Dan.l.l.c.*
 Reges pax Vervini feliciter con- *p.242.*
 clusa fuisset, ejusque articulis ipsemet *Spond.hoc*
 Carolus Emanuel Sabaudiaë Dux sub- *anno fol.811.*
 scripsisset, nihilominus controversia cir- *n. 12.*
 ca Salutianum Principatum, quæ in- *Thu. Hist,*
 ter præfatum Ducem, & Henricum IV. *p. 871.*
 Galliarum Regem fervebat, nondum e-
 rat composita, sed hujus litis decisio
 mutuo utriusque partis consensu peni-
 tus committebatur iudicio summi Ponti-
 ficis